

Testament Carnaval de Roses Any 2011

Bona nit i benvinguts,
benvinguts i bona nit,
se us saluda cordialment
a tots els aquí presents,
siguin rosincs o forasters,
extraterrestres o estrangers.
Aquí només hi ha bona gent
ple de bon rotllo i molt contents,
tothom a punt per escoltar,
el nostre tradicional testament.

Heu-nos aquí un any més,
un altre cop reunits
un xic tristos però eixerits,
per plorar desconsolats
pel difunt Rei Carnestoltes.

Que recentment ha traspasat,
després d'un bon fart de vi,
quatre dies i nits sense dormir,
avui ha fet l'últim sospir,
i les dues potes ha estirat.
El difunt Rei Carnestoltes
avui l'han cuit com un varat,
a las graelles del infern,
tot rostin-lo volta i volta.
Car durant el seu regnat
ell ha fet tants disbarats,
que a la foguera l'han cremat
com si fos Joana d'Arc,
per capsigrany i poca-solta

I és que el Rei Carnestoltes,
és amo i senyor de la disbauxa,
ell n'és l'ànima del Carnaval,
del nostre poble de Roses.
Sense aquest singular personatge,
mai més res, seria igual.
Quatre dies de gresca
quatre dies sense dormir,
aquí el que compte és la rauxa,
que no s'aturi la disbauxa,
i del Carnaval, saber-ne gaudir.

Enguany, com que estem en crisis,
d'en Carnestoltes, el seu testament,

per tal de res no gastar,
no ha passat per la notaria,
ja que això uns calerons costaria,
i se'ls ha volgut estalviar.
I amb aquests quatre calers,
que ha pogut esgarrapar,
ell s'ha fet un entrepà,
de pa amb tomata i botifarra,
i així amb tota la barra,
aquests diners s'ha petajat.

Creiem que és molt oportú
el fet de voler homenatjar
i donar moltíssimes gràcies,
a totes aquelles persones
que fan que sigui possible,
que el nostre Carnaval,
any rere any sigui important.
I agrair a tot el personal
de les colles i col•laboradors,
que hi dediquen tantes hores,
amb el seu treball abnegat;
entusiastes colles de pintors,
col•laboradors, electricistes, muntadors,
maquilladors, conductors i cosidores,
organitzadors i ajudants de tota mena,
que amb bon humor i molta feina,
hi dediquen llargues estones
en aconseguir que el Carnaval
sigui sempre molt especial,
i aplegui milers de persones.
Són tot un exercit de voluntaris,
que sense cobrar sous ni salaris,
amb sa constància diària
lluïtant contra el calendari
treballen sense defallir,
perquè Roses pugui gaudir,
un any sí, i altre també
del seu Carnaval extraordinari.

I comencem seguidament,
a donar pas al testament
que la gent està impacient,
per saber notícies fresques,
i algunes noves xafarderies,
que en això el poble de Roses
en soms grans especialistes.
Doncs en tenim una gran fàbrica,
començant per l'ajuntament
i acabant per les escombraries.

Arrencarem amb l'ajuntament,
com no podia ser d'altre manera,
doncs hi ha tanta polseguera
que gairebé es pot tallar.
Aquest any és molt especial,
doncs ben sabut és per tothom,
que el mes de maig hi ha eleccions,
en el consistori municipal.
I els nostres polítics locals,
estan tots un xic nerviosos,
per obtenir un bon lloc,
en la graella de sortida.
I assegurar-se una cadira
que sigui còmoda i poc dura,
per arribar al gran "poder"
tan anhelat per tothom
per la pròxima legislatura.
Per governar amb "cordura",
durant els pròxims quatre anys,
que és el temps que dura
cada contesa electoral.

La Magda Casamitjana diu,
que vol quatre anys més,
governar un altre mandat,
que li cal un xic més temps
per enllestir unes quantes coses
que li donen voltes pel cap.
Mentrestant la oposició,
diu que només sap vendre fum,
moltes promeses fantasma,
molts de projectes extractes,
hi que ha perdut el rumb.
La polèmica està servida,
doncs qui dels dos té la raó:
Els arguments de la Magda,
o els retrets de la oposició?

Els de convergència i unió,
se'ls hi ha complicat la cosa,
sembla que algú fa molta nosa
i són dos que volen manar.
Davant d'aquest enrenou
i de tanta mala maror,
potser seria molt millor
de fer un canvi de nom,
i en lloc de dir com es diuen,
dir: Convergència i Des-unió.

També esquerra republicana,
per les pròximes eleccions
han canviat d'estratagema
i per donar-li més gruix
han canviat per gent aliena.
"Gent del Poble" és el seu nom,
hi ha cabuda per tothom,
és tracte de gent molt planera,
amb moltes ganes de treballar
i el poble de Roses governar
per que sempre tiri endavant,
i que mai vagi enrere.

Els del GIR han partit palles,
i un cop ja han aconseguit
els seu objectius prioritaris.
Cara les pròximes eleccions,
un xic per tot s'han repartit
per poder treure'n profit,
i durant quatre anys més
poder cobrar uns bons salaris.

El Pillo diu que aquesta serà,
la última vegada que es presenta.
i per si de cas ja s'ha preparat,
la seva petita "residència".
Les males llengües fan córrer,
que per la seva construcció
no hi havia la llicència,
o potser si res més no,
és de dubtosa procedència.

Els del PP van matxucant
amb el seu rotllo de sempre,
i poc a poc mentrestant,
els seus vots van augmentant
i també els representants,
dins el consistori "rosense".

Amb tantes opcions polítiques,
com aquesta vegada hi haurà,
el sempre sofert populatxo,
no sabrà a qui votar.
Tots prometen el cel
i alguns també les estrelles,
molts electors tenen recel,
que no els tornin a prendre el pel,
com si fossin un ramat d'ovelles.

De la Sala del Ball,

també us en volem parlar,
doncs amb tota la remodelació,
que en el futur s'hi vol fer,
un cop estigui enllestit,
aquest projecte ambiciós,
tan ufanós i tan pompós.

Per anar allí a ballar,
ens caldrà vestir de 21 botó.
El projecte és espaterrant,
és modern i transparent,
serà un centre d'oci i cultural,
i obert a tota la gent.
Però per veure'l acabat,
el més important és començar.

A la plaça del teatre,
hi ha uns esglaons molt traïdors,
doncs els badocs de torn,
hi cauen de dos en dos.
És estrany, sembla impossible,
que arquitectes i enginyers,
dissenyadors d'aquesta plaça,
que ha costat tants diners,
i que han sortit de les butxaques
de tots els contribuents,
facin aquestes grans pífies.
¿Serà que no en saben més?

Quina moguda els bancs i les caixes!!
Renoï!! no saben com fer-ho,
per guanyar més calés!!
De crèdits pocs i cues llargues,
a les oficines i els caixers.
Diuen que ara són pobres,
que no tenen prou diners,
i mentrestant moltes famílies,
per menjar, no tenen res!
Moltes han perdut la feina,
i ara no poden pagar,
la hipoteca que firmaren,
i ara la casa allà on viuen
les entitats de bancs i caixes
solidaris amb les famílies
els hi volen tot embargar.

Voldria fer públic i notori,
una queixa que és molt present,
i que cada any que passa
s'hi apunta cada cop més gent.
I és que moltes persones de Roses,

en quan arriba el Carnaval,
enlloc de gaudir-lo com cal,
agafen i foten el camp.
Molts se'n van a la Molina,
d'altres marxen a l'estranger.
Diuen que en el nostre Carnaval,
ja no s'hi troben prou bé!
Massa mam i massa fresa!
que els atabala tanta festa
i prefereixen lluny sortir
a un lloc fora de Roses,
enlloc del Carnaval gaudir.
Malament anem per aquest camí,
doncs, si això pren embranzida,
cada any que passi, dia a dia,
enlloc de tenir tanta vida,
el gran Carnaval de Roses,
a poc a poc, es pot morir.

Finalment "La Perola"
tota a terra anat a parar,
i aquella estreta vorera,
força més amplada tindrà.
Ja era hora, que l'ajuntament,
prengué aquesta decisió,
car aquesta construcció,
malgrat ésser molt del poble
i del pòsit del pescador.
Era un entrebanc que feia nosa,
era com un gra de formigó,
i que igual que en Carnestoltes,
finalment li ha arribat l'hora
de passar a una vida millor.

M'he assabentat que el mes de març,
es vol arranjar el safareig públic,
i també tot aquell espai.
No sé si és gaire bona idea,
doncs el pobre està molt vell,
i ple per tot de rovell
mes cal pensar i no oblidar,
que tot el que es faci amb ell,
caldrà sempre tenir cura
de nits i dies vigilar.
Car tot el que està al carrer,
enmig de la via pública
tot està mig venut
i gairebé tot molt poc dura.

Els que estan ara molt contents,

són els col•lectiu dels fumadors,
que els fan fumar tots al carré,
doncs molesten amb les olors.
Ara, això de fumar una cigarreta,
és un delictes molt greu,
doncs només es pot fumar a casa,
al carrer, aturat, o anant a peu.
Mentrestant robatoris, drogues,
alcohol, furts i "maleants",
acampen tant com volen,
les vivendes i cases violen
i cada dia van augmentant.
La tant lloada democràcia
que símbol és de llibertat,
als fumadors, sí que els castiga,
els persegueix i els discrimina,
mentre que delictes molt més greus
la llei es gira de costat.

El Restaurant del Moll,
que ara ja descansa en pau,
després d'un pilot d'anys,
se li va esgotar la concessió,
i finalment la administració
sense cap contemplació,
de cop l'ha fet enderrocar.
Vinga més gent al paro!
Més persones a l'atur!
més famílies sense feina,
i això sí que és un cop dur!
¿Tanta i tanta nosa feia,
aquest emblemàtic local,
que en menys que canta un gall,
hagi volat com un pardal?

Aquest nou any 2011,
any de crisi galopant,
va començar amb alegria,
però poc, molt poc va durar.
Amb la pujada de la llum,
del gas i la gasolina,
apart de molts més productes,
tots necessaris per la vida.
Cada cop cal apretar més,
els forats del cinturó.
I ara per arreglar-ho,
a molts futurs jubilats
els hi retarden la pensió.
Diuen que la gent viu massa,
que abans, ens moríem més aviat.

El cas és que no saben com fer-ho,
perquè cada any que passa,
pagar menys als jubilats.

El govern que tenim ara,
els d'aquí, i els de Madrid,
de malgastar diners públics,
ja s'han fan un bon tip.
I per més que s'apugi l'IVA,
el tabac, aliments i l'alcohol,
ens cusen tots a impostos,
malgrat que això a tothom dol.
No tenen mai prou pasta,
mai diners en tenen prou.
¡Que fàcil és espremer,
la mamella de la vaca,
tant si fa sol com si plou!

Rosesnet ha declarat,
la guerra bruta a la bassura,
i ha decidit d'un plegat que,
anem amb bosses carregats
als contenidors soterrats,
i dipositar a dintre reciclats,
la deixalla amb molta cura.
S'ha acabat la recollida,
porta a porta, tal i com,
des de sempre s'havia fet.
I ara així el nostre poble,
amb nostra conducta cívica
serà un poble més net.
Però ja que tot el veïnat,
ara els fa, de la feina la meitat,
ja ens podrien fer un rebaix,
del impost municipal,
o un descompte gentil.
I tothom ho acceptaria,
satisfets amb alegria,
els donaria gràcies mil.

Enguany amb la Estació Nàutica,
hem fet un grans avens,
doncs vindran molts turistes,
per gaudir dels esports nàutics,
que ofereix la nostra badia,
on hi bufen tots els vents.
De moment s'ha començat,
amb molta il·lusió i empenta,
i alguns objectius ja s'han lograt
tot molt ben organitzat

de forma èxitosa i correcta.
Els desitgem molta sort!
que la iniciativa prosperi!
i no es quedi en un principi,
doncs a Roses prou li cal,
algunes iniciatives igual
per poder tirar endavant,
amb tenacitat i feina ben feta.

Durant les festes de Nadal,
la plaça de Sant Pere era un desert.
car tothom tenia tancat
doncs hi feia un xic de fred.
Però si es vol que a Roses,
hi vingui turisme tot l'any,
cal que més locals obrin
i que no se'n tanquin tants.
Només el "Poke te crek",
va mantenir sa presència,
només ell tenia obert
amb voluntat i paciència.
Si volem ser com Platja d'Aro,
o un indret turístic important
cal allargar la temporada
i oferir més servei als visitants.
Cal que els comerços es despertin,
i que obrin més temps,
tot al llarg de l'any,
invertir amb qualitat i paciència
i anar-se renovant.

Enguany vull convidar,
a tots els aquí presents,
anar al Bulli un dia a dinar,
sense res haver de pagar
i així tothom estarà content.
Cada un, hi és convidat,
car el millor cuiner del món,
que és en Ferran Adrià,
a tots els rosincs vol invitar,
a fer unes degustacions
d'un variat de canelons
amb un farciment generós
de mongetes i cigrons.
I unes postres molt lleugeres,
per tot seguit tocar el dos.
Brindar amb cava tots plegats,
per que el seu nou projecte
tan futurista i encisador,
tiri endavant amb germanor,

i tingui èxit arreu del món.
Que de Roses sempre se'n parli,
sempre bé, lo bo i millor.
i que la nostra gastronomia
millori sempre, dia a dia,
i mantingui ben alt el llistó.

Va ser grossa, va ser cap d'alt,
la que es va armar pel "Hallowing",
o sigui "la nit dels morts"
el dia 30 de octubre
en el teatre municipal.

Va ser forta i molt sonada,
va ser una garrotada
per la colla de "l'embranchida",
que els va fer bastant de mal.

Per fer una simple
representació teatral,
aquell dia de la por,
en el teatre municipal,
no els van donar permís,
fins a l'últim moment.

I és que a Roses tenim gent,
com la colla "l'embranchida",
que fan coses i donen vida
al nostre actual jovent.

Cal donar-los un cop de mà,
i no posar pals a les rodes,
que el que importa és que a Roses,
tant la gent gran, com el jovent
gaudeixin sempre d'un bon ambient,
i s'organitzin moltes coses.

Els de la colla de l'ACOR
l'associació de comerciants,
de nostre poble de Roses,
també els vull deixar un record,
perquè hi vagin pensant,
en un futur quina en faran,
per animar la economia.

Varen començar molt forts,
amb unes festes molt boniques,
i poc a poc se'n desinflat,
un xic de braços s'han plegat
i ara van amb xiques-miques.

Esperem que aquesta crisi,
foti aviat el camp d'aquí,
perquè així tot bon veí,
gasti forces calerons
i empleni fins d'alt els "caixons"

de tots els nostres comerciants.

Poc a poc es van arranjan,
alguns carrers del casc antic,
del nostre poble de Roses,
perquè tot quedi més bonic.
Ara toca el Sant Sebastià,
i després potser el Sant Isidre.
I així tot quedarà
més espaiós i accessible.
Però ja vindrà l'estiu,
amb l'ocupació de via pública,
es tornaran a fer els carrers petits,
tots plens de trastos i encongits
i caldrà passar de mica en mica.
I ara parlem del Carrer Nou
que també el volen arranjar,
i les voreres eixamplar
per donar-li més excel·lència.
Una vintena de parkings
se'n aniran a can piStraus.
però com que d'aparcaments
en sobren aparentment ,
al centre i voltant del casc antic,
enlloc de fer-ne de sobres,
ens els van treien de xic en xic.

Voldria fer un toc d'atenció,
i una necessària reflexió,
a tots aquells participants
que sempre van desfilant
a les rues del Carnaval.
Cada cop a les passades,
hi és més present l'alcohol.
Es beu pel davant i pel darrere,
i una bona petanera,
la pot agafar qualsevol.
Cal fer atenció a la gent menuda,
que també van desfilant,
doncs l'alcohol és beguda,
que els hi pot fer molt mal.
Cal anar amb molta cura,
amb aquest "petit" detall,
perquè no hi hagi problemes
ni un futur, ni ara, ni mai,
És un problema cabdal,
que es pot escapar de les mans,
dóna una pèssima imatge
i desllueix el Carnaval

Després molts anys treballant,
picant pedra i restaurant
i una grua fent de guarda,
el Castell de la Trinitat,
finalment s'ha inaugurat,
i ara veurem que passa.
¿Quin destí el castell tindrà,
quin futur ara li espera?
¿Serà un lloc per passejar,
un cop d'ull allí donar,
o potser fer-hi una discoteca?
Senyors de l'ajuntament,
facin un savi pensament,
per donar una digne utilitat
al Castell de la Trinitat.
A veure si algun il•luminat,
se li encén de cop la bombeta,
per donar digne us al castell,
que pel fet de ser molt vell,
pot contar mil i una historieta.

Un tema que és repetitiu,
en quan arriba l'estiu,
són els "top manta" al passeig,
i la seva venda ambulant,
que cada cop es fa més gran.
Sembla que hi tenen tot el dret,
i cada any és més difícil,
solucionar aquest problema,
i poder fer-ne net.
Tolerància zero, ens van dir,
envers aquest col•lectiu,
que sempre fan la viu-viu,
amb sa competència il•legal.
Sembla que això no té remei
i caldria fer complir la llei,
d'una vegada per totes,
abans no ens facin fora ells.

(Ostes vingueren i de casa ens tragueren)

Quin detall més adient!
quina bona pensada!
recordar-se'n d'en Xameca,
el nostre artista més gran.
La seva magna exposició,
que va tenir lloc a la Ciutatella,
de principi fins el final,
va ser una obra molt bella,
que va brillar com una estrella
amb la seva pintura original.

En Xameca ens va deixar,
un molt valuós llegat,
orgull del poble de Roses,
per a la seva posteritat.
Aquest entranyable homenatge,
que en record seu, va tenir lloc,
va ser molt digne i merescut,
i es va fer amb tot el cor.

Enguany el pessebre vivent,
sembla hi ha hagut menys gent,
segons veus autoritzades.
Això d'haver de pagar,
per al recinte poder entrar
fa un xic de mal a les butxaques.
Mes aquest acte generós,
de pagar dos euros, dos,
per persona i entrada,
i només per la gent gran.
Per restaurar serviran,
les imatges de l'església,
que bona falta els hi fan,
després de tant temps descuidades,
i així, poder-les conservar
i per molts més anys admirar
sempre ben acompanyades.
I és que tot és molt costós,
el fer pessebres i processós,
calen mitjans i "recursos",
si no tot això es perdrà,
i Roses un altre cop esdevindrà
un tranquil ramat d'estruços.

I es que a Roses, som així,
som gent d'empenta i foguerada.
Ara també fem la processó
quan s'escau Setmana Santa.
¿De on surt tanta devoció,
després de tants anys aletargada?
Veurem quan temps durarà,
aquest esclat de fervor,
que camina a so de tambor
per carrers i carrerons,
tot fent la lenta passejada.

Sobre el tema de la pesca,
també un xic en vull parlar,
doncs cada cop és més difícil
el fet de poder sortir a pescar.
La vida a mar ja no és el que era,

i de problemes no en manquen,
començant pel carburant,
que el seu preu sempre és canviant,
i mai és barat i sempre és car.

Els preus a la subhasta
estan totalment descontrolats,
pels peixaters es paga massa,
pels pescadors, és molt barat.

Les captures han minvat,
en tot el mar Mediterrani,
i com que entra molt peix foràni,
això fa que tot plegat
les butxaques dels pescadors
estiguin sempre a precari.

La construcció està aturada,
i d'això ja fa massa temps,
no es fa cap pis, ni cap xalet
i ningú sap ara per ara,
quan temps serà la durada,
doncs ha fet un gran espetec.

La bombolla immobiliària,
ja fa temps que va explotar,
la inflada va ser tant desmesurada
que ha fet un pet com un aglà.

S'ha acabat la bonança,
de totxanes, grues i parets,
doncs hi ha tanta cosa en venda,
que potser de obra nova,
ja no se'n farà mai més!
I ara tots els bancs i caixes,
tenen tant per col·locar
que ara totes fan rebaixes,
i moltes immobiliàries
ja han hagut de tancar.

La revista de la veu,
redéu! que fort que pica!
Allí, no se salva ni Deu,
i cada membre de l'ajuntament,
que està en el govern,
no s'escapa de sa crítica.
Es nota que les eleccions,
cada cop estan més properes,
i mica en mica mentrestant,
tota en pes l'oposició,
té a punt la munició
per poder passar a la acció,
i fer saltar a la Casa Gran.
(Perdó, volia dir "Casa Mitjana")

Que Roses és de nit,
un poble molt avorrit.
això ho sap tot el jovent,
que no sap que pot anar fent,
per tal de poder-se divertir,
Com que no hi ha indrets,
per poder passar bons ratets,
els cal agafar els cotxets
i sortir més lluny d'aquí,
per poder un xic gaudir,
fins les tantes del matí.
¿Tant i tant difícil és,
el crear espais de lleure?
Perquè el nostre jovent,
tant a l'estiu, com a l'hivern
no els calgui tocar el dos,
quan vulguin bellugar el cos
i anar amb els amics de festa!

Sembla que en un futur tindrem
un aparcament soterrat
a la plaça Catalunya.
Però això costa molts diners,
i les arques estan buides.
¿És ara el millor moment
per fer grans infraestructures?
No caldria de veritat,
que prevalgués la austeritat
i esperar més endavant
que l'economia millori.
Doncs no!
aquí el que impera és gastar,
i a l'hora de pagar
qui mani ja s'ho trobarà
malgrat que el càrrec hi deixi!

Però no tot és negatiu,
no tot és pena i tristor,
Cal recordar el mundial,
de futbol l'any passat
el bon paper que va fer,
la nostra nacional selecció.
Molt mèrit varen tenir,
els jugadors de "la masia",
que jugaren molt bé plegats,
al futbol amb alegria.
I tant si ho fan amb la selecció,
com si ho fan a casa seva,
són uns excel•lents jugadors,

que honoren la seva professió,
i sempre juguen de primera.

Després de tota aquesta crítica
i d'aquest repàs general
del nostre poble de Roses,
i del seu terme municipal.
Finalment aquí s'acaba
el testament del Carnaval,
i si a algú no li ha agradat,
que no se'n preocupi gaire
que tot el que aquí s'ha dit,
dintre poc s'ho endu l'aire.

Visca el nostre Carnaval!
Visca la vila de Roses
i visca la seva gent!
que saben gaudir de l'ambient,
amb molta empena i cap calent,
i amb una rauxa assenyada.

A Roses tothom són benvinguts,
lletjos, guapos, alts i baixos,
prims, secs i grassos
rossos, morenos i geperuts,
i només una condició
és del tot necessària;
ser bons minyons i no beure gaire,
per l'any proper tots sans i estalvis
un altre cop, aquí, tornar-hi a ser,
a punt per gaudir de la festa
amb disfresses, gatzara i orquestra,
el mateix bon rotllo de sempre,
i molta disbauxa pels carrers.

Bona nit, bon comiat del Carnaval i fins l'any que ve!!!